

KARBON-VERS

Nevem Bon... Kar-Bon

Pusztuló erdők, gyérülő rétek,
Kék Bolygónk körül sűrű füstréteg.
Mennyit ér egy virág, mennyit ér egy csiga?
Unokáink nem fogják látni tán soha...

Törékeny egyensúly, van mit féltünk,
Szemlesütve egy globális szeméthegyen ülünk.
Lábunkat lógázva nézünk le a mélybe,
Hiszen már hiába is néznénk fel az égre.
*Talán még nincs késő, nincs veszve semmi,
Ha akarsz, tudsz is ellene tenni.
Van egy lelkes csapat, mely téged is hív:
Legyél Te is velünk Karbon detektív.*

Olajfolt a tengeren, olvadó jéghegyek,
Savas eső, ózonlyuk, mérgek és vegyszerek.
És a kipufogógáztól fuldokló emberek,
Még mindig közönyös tehetetlenek.

Érted-e az éhezőt, ha teli van a hasad?
Megveszed a dumát, vagy gondolkodsz magad?
Minden kihalt fajjal Te leszel kevesebb!
A széttért karoktól nem jön meg az eszed.

*Pedig még nincs késő, nincs veszve semmi,
Csak akarj és tudj is ellene tenni!
Ez a lelkes csapat téged is hív:
Legyél Te is velünk Karbon detektív.*

Taposd hát laposra, zárd el a csapat,
Pattanj a bringádra, csukd be az ablakot.
Mutass példát a telhetetleneknek!

Mutass példát a tehetetleneknek!

Járj nyitott szemmel, keress új utakat,
Az összefogásban találd meg önmagad.
A tiszta levegőért, egy élhetőbb életért,
Értem, érted, értünk – mindannyiunkért.

*Hiszen nincs még késő, nincs veszve semmi,
Sokan vagyunk már, akik akarunk tenni.
Lelkes kis csapatunk téged is hív:
Gyere Te is velünk, Karbon detektív.*

Hortobágyi Julcsi verse